

ASIA Sisäasiainministeriön menettely kansalaiskyselyn järjestämisessä

KANTELU

Jacob Söderman ja Ville Niinistö arvostelevat oikeuskanslerinvirastoon 21.1.2011 saapuneessa kirjoituksessaan sisäasiainministeriön menettelyä liittyen ”www.kerrokantasi.fi” -sivustolla avattuun kyselyyn passien sormenjälkirekisterin käytöstä rikostutkinnassa. Kantelijat viittaavat STT:n 18.1.2011 julkaisemaan uutiseen, jonka mukaan sisäasiainministeriön työryhmä oli lokakuusta 2010 alkaen selvittänyt, voisiko poliisi käyttää passin sormenjälkitietoja törkeimpien rikosten kuten tapon, murhan ja terrorismin tutkinnassa. Uutisen mukaan kansalaisilta kaivattiin kommentteja, tulisiko poliisille antaa oikeus tällaiseen passin sormenjälkitietojen käyttöön.

Perustuslakivaliokunta on kantelijoiden mukaan kuitenkin jo todennut kysymyksen kohteena olevan kaltaisen lainsäädännöllisen ratkaisun perustuslainvastaiseksi. Kantelijat viittaavat siihen, mitä perustuslakivaliokunta on todennut lausunnossaan PeVL 14/2009 vp hallituksen esityksestä, joka koski passilain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamista. Perustuslakivaliokunta oli kantelijoiden kertoman mukaan toistanut samat peruslähdekohdat lausunnossaan PeVL 47/2010 vp hallituksen esityksestä, joka koski ulkomaalaislain, ulkomaalaisrekisteristä annetun lain ja löytötavaralain muuttamista.

Kantelijoiden mukaan asiassa on kysymys siitä, ”voiko ministeriö julkaista yleisölle suunnatun kyselyn, jonka ilmeisenä tarkoituksena on saada kansalaisten tuki lainsäädännölliselle ratkaisulle, jonka peruslähdekohdat eduskunnan perustuslakivaliokunta on selvästi todennut perustuslainvastaisiksi ja mahdollisesti myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen kannalta ongelmalliseksi”. Kantelijoiden mukaan arveluttavaa on myös se, että kyselyn kysymyksenasettelu on selvästi johdattelevaa. Ilmeinen puute on kantelijoiden mielestä se, että ”nettikyselyn taustatietona ei ole lainkaan tuotu esiin sitä, että mainitunkaltainen lainsäädännöllinen ratkaisu on perustuslakivaliokunnassa todettu sellaisena selvästi perustuslain ja maamme sitovien ihmisoikeussopimusten vastaiseksi”.

SELVITYS

Helmikuussa 2011 on hankittu sisäasiainministeriön poliisiosaston selvitys ja ministeriön oikeusyksikön lausunto.

VASTINE

Kantelija Söderman on maaliskuussa 2011 antanut edellä mainitusta selvityksestä ja lausunnosta vastineensa, jossa hän toteaa muun muassa seuraavaa. Vakavinta sisäasiainministeriön menettelyssä on ollut se, että kansalaiskyselyn kysymykset ovat olleet hyvin johdattelevia eikä ministeriön tiedossa varmuudella olleita asiaan liittyneitä perus- ja ihmisoikeuskysymyksiä ole edes mainittu kyselyn yhteydessä. Hyvän hallinnon periaatteen kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että viranomaisten järjestämät kyselyt ja verkkokeskustelut on toteutettu mahdollisimman objektiivisesti. Valtioneuvoston olisi tarpeen hyväksyä yleiset objektiivisuutta ja muita hyvän hallinnon periaatteita korostavat ohjeet erityisesti ”kerrokantasi.fi” -sivustolla toteutettaville ministeriöiden kyselyille ja verkkokeskusteluille.

LISÄSELVITYS

Sisäasiainministeriön oikeusyksikkö on lisäselvityksenä antanut oikeuskanslerinviraston erilliseen tiedusteluun vastauksen tammikuussa 2013. Jäljennös vastauksesta oheistetaan kantelijoille tiedoksi.

RATKAISU

1. Taustaa

Perustuslakivaliokunta otti lausunnossaan PeVL 14/2009 vp (jonka perustuslakivaliokunta antoi hallituksen esityksen HE 234/2008 vp johdosta) kantaa passin sormenjälkitietojen käyttämiseen muuhun kuin tietojen keräämis- ja tallettamistarkoitusta vastaavaan tarkoitukseen. Perustuslakivaliokunta totesi muun ohella seuraavaa (PeVL 14/2009 vp, s. 4, kursivointi tässä):

”Tietojen käyttämiseen varsinaisen keräämis- ja tallettamistarkoituksen ulkopuolelle jääviin tarkoituksiin on perustuslakivaliokunnan mielestä kyseessä olevan kaltaisten laajojen biometrisiä tunnisteita sisältävien rekisterien yhteydessä syytä suhtautua kielteisesti. Käyttötarkoitussidonnaisuudesta voidaan tällöin tehdä vain täsmällisiä ja vähäisiksi luonnehdittavia poikkeuksia. Sääntely ei saa johtaa siihen, että muu kuin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen liittyvä toiminta muodostuu rekisterin pääasialliseksi tai edes merkittäväksi käyttötavaksi.”

Perustuslakivaliokunta on myöhemmin toistanut samat peruslähdekohdat lausunnossaan hallituksen esityksestä HE 104/2010 vp, joka koski ulkomaalaislain, ulkomaalaisrekisteristä annetun lain ja löytötavaralain muuttamista (ks. PeVL 47/2010 vp, s. 3).

Sisäasiainministeriössä asetettiin 19.10.2010 henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annetun lain 16 a §:n muuttamista koskeva selvitystyöryhmä (hankenro SM046:00/2010), jossa edustettuina olivat oikeusministeriö, Tietosuojavaltuutetun toimisto, Poliisihallitus, Tullihallitus, Rajavartiolaitoksen esikunta sekä keskusrikospoliisi. Asettamispäätöksen mukaan työryhmän tuli tehdä selvitys, jonka tarkoituksena oli kattavasti selvittää onko poliisilla mahdollisuut-

ta käyttää passien sormenjälkitietoja vakavien rikosten torjunnassa. Osana tätä selvitystyötä sisäasiainministeriö selvitytti kansalaisten näkemyksiä passien sormenjälkitietojen tällaisesta mahdollisesta käytöstä järjestämällä valtionhallinnon verkkopalvelussa ”www.kerrokantasi.fi” -sivustolla [oikeusministeriöstä saadun tiedon mukaan kyse on tapahtuma-aikana väliaikaisesti käytössä olleesta verkkosivustosta – nykyisin vastaava verkkopalvelu löytyy osoitteesta ”www.otakantaa.fi”] kantelussa kerrotun kyselyn 18. - 31.1.2011. Kyselyn otsikko oli ”Passien sormenjälkirekisterin käyttö rikostutkinnassa?”. Kyselyn tekstiosio oli seuraava (kursivointi tässä):

”Sisäasiainministeriö asetti lokakuussa 2010 työryhmän, jonka tehtävänä on selvittää sormenjälkitietojen käyttämisedellytyksiä vakavien rikosten torjunnassa. Osana selvitystyötä, ministeriö pyytää yleisöltä mielipiteitä aiheesta.

Passilain mukaan poliisi voi käyttää passirekisterin sormenjälkitietoja henkilöllisyyden varmistamiseksi, passin valmistamiseksi sekä silloin, jos se on välttämätöntä luonnononnettomuuden, suuronnettomuuden tai muun katastrofin taikka rikoksen kohteeksi joutuneen tai muuten tunnistamattomaksi jääneen uhrin tunnistamiseksi. Poliisi ei voi nykyisin käyttää passien hakemisen yhteydessä kerättyjä sormenjälkitietoja rikostutkinnassa.

- *Tulisiko mielestäsi poliisilla olla mahdollisuus käyttää passin sormenjälkitietoja erityisen vakavien rikosten, esimerkiksi terrorismirikosten, murhan, tapon, seksuaalirikosten, törkeän pahoinpitelyn tai törkeän varkauden tutkinnassa?*
- *Kuka saisi päättää sormenjälkitietojen käyttämisestä a) poliisi itsenäisesti b) tuomioistuin c) syyttäjä*
- *Liittykö sormenjälkitietojen käyttämiseen rikostutkinnassa mielestäsi oikeusturvakysymyksiä?”*

Sisäasiainministeriön selvitystyöryhmän toimikausi on oikeusyksiköstä saadun tiedon mukaan päättynyt 31.10.2012.

2. Hankittu selvitys

Sisäasiainministeriön poliisiosasto toteaa selvityksessään muun ohella seuraavaa.

Passilain valmistelun (HE 234/2008 vp) yhteydessä oli esityksen lausuntokierrokseen saakka mukana ehdotus poliisin oikeudesta käyttää passin sormenjälkitietoja myös vakavien rikosten selvittämisessä. Tämä ehdotus poistettiin hallituksen esityksestä ennen sen antamista. Sen sijaan esityksessä ehdotettiin, että poliisi olisi saanut käyttää passin sormenjälkitietoja muuhun kuin niiden keräämis- ja tallettamistarkoitusta vastaavaan tarkoitukseen vain, jos tiedot olisivat olleet tarpeen henkilöllisyyden selvittämiseksi suoritettaessa sellaista poliisin yksittäistä tehtävää, joka välttämättä edellyttää henkilöllisyyden varmistamista.

Hallituksen esitys passilain uudistamiseksi ei siis sisältänyt ehdotusta passien sormenjälkien käyttämisestä vakavien rikosten selvittämisessä. Näin ollen tätä kysymystä ei perustuslakivaliokunta käsitellyt lausunnossaan PeVL 14/2009 vp. Perustuslakivaliokunnan lausunnosta tehtiin sisäasiainministeriössä kuitenkin se johtopäätös, että passeihin liittyviä sormenjälkiä olisi mahdollisuus käyttää vähäisessä määrin käyttötarkoituksesta poikkeavasti, jos tästä poikkeamasta säädettäisiin riittävän täsmällisesti. Tämän vuoksi sisäasiainministeriö asetti lokakuussa 2010 työryhmän, jonka tehtävänä oli asettamispäätöksen mukaan kattavasti selvittää, onko poliisilla mahdollisuutta käyttää passin sormenjälkitietoja vakavien rikosten torjunnassa.

Sisäasiainministeriö esitteli 10.1.2011 julkaisemassaan kirjeessä ”Säädösvalmistelun laadun parantamiselle asetetut ministeriön yhteiset ja osastokohtaiset tavoitteet vuonna 2011” ministeriön säädösvalmistelulle asettamat tavoitteet. Yhtenä keskeisenä tavoitteena sisäasiainministeriö esitti kansalaisten, kansalaisjärjestöjen ja muiden sidosryhmien osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien parantamista ja ennakoivan kuulemisen ja vuorovaikutuksen lisäämistä. Tapauksessa suoritetulla kansalaiskyselyllä toteutettiin poliisiosaston mukaan nimenomaan näitä säädösvalmistelulle asetettuja tavoitteita.

Ministeriön oikeusyksikkö toistaa lausunnossaan poliisiosaston esittämiä näkökohtia. Oikeusyksikkö korostaa kantelijoiden tuoneen esille perusoikeuksien rajoittamisen kannalta tärkeitä seikkoja, jotka työryhmän on tehtävässään otettava huomioon. Oikeusyksikön näkemyksen mukaan rikosoikeutta ja rikosoikeudellisia menettelyitä koskeva lainvalmistelu on keskeisellä tavalla eri perusoikeuksien välistä punnintaa ja näissä sääntelytilanteissa toista perusoikeutta on säännöksessä rajoitettava, jotta toista perusoikeutta olisi mahdollista suojella. Siksi työryhmän tehtävänä on tässä tilanteessa arvioida vakavan rikoksen (esimerkiksi tapon) selvittämistres- sin ja perustuslain 10 §:ssä suojatun yksityisyyden suojan välillä vallitsevaa tilannetta.

Oikeusyksikkö toteaa lausuntonsa lopuksi, että ministeriö tulee tulevaisuudessa kiinnittämään lainvalmistelu- ja viestintäkoulutuksessaan sekä ohjeistuksessaan erityistä huomiota kansalaiskyselyjen ja -keskustelujen käytännön toteuttamiseen, muun muassa niihin liittyvien tausta-aineistojen riittävyteen ja selkeyteen sekä kysymyksenasetteluun.

3. Sisäasiainministeriön menettelyn arviointi

3.1 Kansalaiskyselyn järjestäminen

Kantelijat arvostelevat ensinnäkin sisäasiainministeriön menettelyä järjestää kansalaiskysely kysymyksestä, jonka kaltaisen lainsäädännöllisen ratkaisun perustuslakivaliokunta kantelijoiden mielestä oli jo todennut perustuslainvastaiseksi.

Kuulemista säädösvalmistelussa ohjaavat ennen kaikkea valtioneuvoston asiasta maaliskuussa 2010 antamat ohjeet OMSO 18/2010. Ohjeet on annettu oikeusministeriön esittelystä ja oikeusministeriö seuraa ohjeiden noudattamista. Ohjeiden mukaan kuulemisen tavoitteena on säädösvalmistelun avoimuus ja hyvä laatu. Kuulemisella pyritään selvittämään valmisteltavaan asiaan liittyvät erilaiset näkökohdat, vaikutukset ja käytännön toteuttamismahdollisuudet. Kuulemisen avulla parannetaan luottamusta säädöksiin ja demokraattiseen päätöksentekoon sekä annetaan informaatiota valmisteilla olevista säädöshankkeista. Kuulemisessa myös pyritään avoimeen ja rakentavaan vuorovaikutukseen valmistelijoiden ja sidosryhmien kanssa. Ohjeissa korostetaan, että sidosryhmien laajaa osallistumista valmisteluun edistetään käyttämällä kuulemisessa monipuolisesti eri menetelmiä, esimerkiksi kirjallisia lausuntoja, keskustelutilaisuuksia, kyselyitä ja verkkokeskusteluja.

Kuulemista on myös sittemmin käsitelty muun muassa oikeusministeriön kansalaisyhteiskuntalinjauksessa 12.6.2012 (oikeusministeriön julkaisu 33/2012). Linjauksen tarkoituksena on muun ohella tukea aikaisemmin julkaistujen lainvalmistelu- ja kuulemisohjeiden toteutumista, sekä muita hallintoa yleisesti koskevia ohjeita.

Edellä mainittuun viitaten totean yleisesti, että sidosryhmien eli esimerkiksi asiantuntijoiden, järjestöjen, kansalaisten ja viranomaisten kuuleminen on olennainen osa säädösvalmistelua. Sidosryhmien kuuleminen on osa hyvää hallintoa. Sisäasiainministeriön tapauksessa asettaman

työryhmän työhön liittyntä kansalaiskyselyä voidaan tästä näkökulmasta pitää sinänsä asianmukaisena menettelyä.

Perustuslain 74 §:n mukaan eduskunnan perustuslakivaliokunnan tehtävänä on antaa lausuntonsa sen käsittelyyn tulevien lakiehdotusten ja muiden asioiden perustuslainmukaisuudesta sekä suhteesta kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin. Tosiasiallisesti perustuslakivaliokunnasta on muodostunut perustuslain tulkintakysymyksissä auktoritatiivisena pidetty valvontaelin (ks. perustuslakivaliokunnan tehtävistä, roolista ja arvovallasta esimerkiksi *Hidén, Mikael: Perustuslakivaliokunnan rooli Suomen valtiollisessa järjestelmässä*, teoksessa *Oikeus kansainvälisessä maailmassa*, Ilkka Saraviidan juhlaKirja, Helsinki 2008, s. 1-10; *Lavapuro, Juha: Perustuslakivaliokunnan arvovalta ja valtiosääntökulttuurin muutos*, teoksessa *JuhlaJulkaaisu Mikael Hidén*, Helsinki 2009, s. 223-237).

Kuten sisäasiainministeriön poliisiosasto toteaa selvityksessään, hallituksen esitys passilain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta ei sisältänyt ehdotusta passien sormenjälkitietojen käyttämisestä vakavien rikosten selvittämisessä. Tähän nimenomaiseen kysymykseen perustuslakivaliokunta ei siten ottanut kantaa lausunnossaan PeVL 14/2009 vp. Perustuslakivaliokunnan esittämät asian kannalta olennaiset näkemykset ilmenevät lainauksesta edellä kohdassa 1. Perustuslakivaliokunta lausui muun ohella, että passin sormenjälkitietojen käyttötarkoitussidonnaisuudesta voidaan tehdä ”vain täsmällisiä ja vähäisiksi luonnehdittavia poikkeuksia” ja sääntely ei saa johtaa siihen, että muu kuin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen liittyvä toiminta muodostuu rekisterin ”pääasialliseksi tai edes merkittäväksi osaksi”.

Asiassa ei voida osoittaa sisäasiainministeriön menetelleen lainvastaisesti lähtiessään siitä, että passeihin liittyviä sormenjälkitietoja olisi mahdollisuus käyttää vähäisessä määrin käyttötarkoituksesta poikkeavasti, jos tästä poikkeamasta säädetäisiin riittävän täsmällisesti. Sisäasiainministeriön asettaman työryhmän tehtävänä oli asettamis päätöksen mukaan kattavasti selvittää, onko poliisilla mahdollisuutta käyttää passien sormenjälkitietoja vakavien rikosten torjunnassa. Minulla ei ole perusteita todeta sisäasiainministeriön menetelleen toimenpiteitani edellyttävällä tavalla järjestämällä osana työryhmän selvitystyötä kantelijoiden mainitseman kansalaiskyselyn, jota itsessään on pidettävä osana asianmukaista säädösvalmistelua.

3.2 Kansalaiskyselyn kysymyksenasettelu ja taustatiedot

Kantelijat arvostelevat lisäksi sisäasiainministeriön järjestämän kyselyn kysymyksenasettelua sekä kyselyn taustatietoja, jotka kantelijoiden mielestä olivat puutteelliset.

Valtioneuvoston ohjeissa kuulemisesta säädösvalmistelussa (OMSO 18/2010) todetaan siis, että kuulemisen tavoitteena on muun ohella parantaa luottamusta säädöksiin ja demokraattiseen päätöksentekoon sekä pyrkiä avoimeen ja rakentavaan vuorovaikutukseen valmistelijoiden ja sidosryhmien kanssa. Tapauksen kaltaista kansalaiskyselyä laadittaessa on näin ollen syytä kiinnittää kantelijan vastineessa mainituin tavoin huomiota siihen, että kysely laaditaan mahdollisimman objektiivisesti. Kyselyssä on mielestäni syytä tuoda esille kysyttävästä asiasta sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeellisia riittävän täsmällisen kuvan saamiseksi asiasta ja jotka mahdollistavat vastaajan oman, aidon näkemyksen muodostamisen. Vain tällä tavoin voi luottamus säädöksiin ja demokraattiseen päätöksentekoon parantua sekä vuorovaikutus olla avointa ja rakentavaa.

Edellä mainitun valossa sisäasiainministeriön järjestämän kyselyn sisältö jättää mielestäni toivomisen varaa. Kyselyssä olisi ollut perusteltua tuoda tarkemmin esille asian taustaa sekä asiaan liittyneitä perus- ja ihmisoikeuskysymyksiä. Kyselyn kysymyksenasettelu on ollut, jos

ei kantelijoiden katsomalla tavalla selvästi johdattelevaa, niin ainakin taustatietojen osittaisesta puutteellisuudesta johtuen varsin pelkistettyä. Tämä ilmenee etenkin siinä, että kyselyssä tiedusteltiin, liittykö sormenjälkitietojen käyttämiseen rikostutkinnassa vastaajan mielestä oikeusturvakysymyksiä, tuomatta kyselyssä lainkaan esille passilain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisen yhteydessä esitetyjä sisäasiainministeriön tiedossa olleita asian kannalta olennaisia perus- ja ihmisoikeuskysymyksiä.

Sisäasiainministeriön oikeusyksikkö toteaa edellä kohdassa 2 mainituin tavoin helmikuussa 2011 antamassaan lausunnossa, että ministeriö tulee tulevaisuudessa kiinnittämään lainvalmistelu- ja viestintäkoulutuksessaan sekä ohjeistuksessaan erityistä huomiota kansalaiskyselyjen ja -keskustelujen käytännön toteuttamiseen, muun muassa niihin liittyvien tausta-aineistojen riittävyyteen ja selkeyteen sekä kysymyksenasetteluun. Oikeuskanslerinvirastosta lähetettiin näihin oikeusyksikön toteamiin seikkoihin viitaten oikeusyksikölle tiedustelu, jossa pyydettiin ilmoittamaan mitkä olivat olleet ministeriön konkreettiset toimenpiteet asiassa tähän mennessä.

Oikeusyksikkö toteaa tiedusteluun tammikuussa 2013 antamassaan vastauksessa, että ministeriössä ei ole toistaiseksi laadittu kirjallisia ohjeita kansalaiskyselyjen ja -keskustelujen järjestämisestä verkossa. Oikeusyksikkö viittaa kuitenkin sisäasiainministeriön viestintää yleisesti linjaaviin julkaisuihin SM 1/2011 ja SM 15/2011, ministeriön viestintää ja osallisuutta koskeviin tulostavoitteisiin vuodelle 2013 sekä uudesta ”otakantaa.fi” -palvelusta ministeriössä järjestettyihin esittelytilaisuuksiin. Oikeusyksikön mukaan tarkoituksena on, että viestintäyksikkö, oikeusyksikkö ja ministeriön säädösvalmistelun kehittämistyöryhmä tukevat ja seuraavat uuden palvelun käyttöönottoa yksittäisissä säädöshankkeissa ja kokemusten perusteella arvioivat, millaista tukea, koulutusta ja ohjeistusta ministeriössä jatkossa tarvitaan kansalaiskyselyjen ja -keskustelujen järjestämisessä. Oikeusyksikkö toteaa vastauksessaan myös, että ministeriön säädösvalmisteluohjeistusta on tarkoitus uudistaa kuluvana vuonna ja tähän ohjeistukseen voidaan sisällyttää tarpeen mukaan myös ”otakantaa.fi” -palvelujen käyttöä koskevia tarkempia ohjeita.

Oikeusyksikön vastauksessa esitetyn perusteella näyttäisi siltä, että oikeusyksikön aiemmassa lausunnossa ennakoima, sinänsä perusteltuna pidettävä erityinen huomion kiinnittäminen kansalaiskyselyjen käytännön toteuttamiseen ei ole tähän mennessä johtanut mainittaviin konkreettisiin toimenpiteisiin ministeriössä. Saatan tämän vuoksi edellä esittämäni kansalaiskyselyn kysymyksenasettelua ja taustatietoja koskevat näkökohdat sisäasiainministeriön tietoon ja jatkossa huomioon otettavaksi.

Oikeusyksikkö tuo vastauksessaan lisäksi esille, että oikeusministeriöstä saadun tiedon mukaan säädösvalmistelua koskevien valtioneuvoston kuulemisohjeiden päivitystä suunnitellaan ja että tässä yhteydessä ohjeessa otettaneen huomioon uuden kansalaisten osallistumisympäristön palvelujen hyödyntäminen. Lähetän mainitun vuoksi päätökseni myös oikeusministeriölle tiedoksi siitä, mitä olen asiassa lausunut.

4. Johtopäätökset ja toimenpiteet

Siltä osin kun kantelijat ovat arvostelleet sisäasiainministeriön menettelyä järjestää kantelussa mainittu kansalaiskysely, olen edellä kohdassa 3.1 arvioinut, ettei sisäasiainministeriö ole menettelyllä tavalla, joka antaisi aihetta toimenpiteisiin.

Siltä osin kun kantelijat ovat arvostelleet sisäasiainministeriön järjestämän kyselyn kysymyksenasettelua ja kyselyn taustatietoja, olen edellä kohdassa 3.2 esittänyt eräitä kriittisiä näkökohtia. Saatan esittämäni näkökohdat sisäasiainministeriön tietoon ja jatkossa huomioon otettavaksi.

Kantelu ei anna aihetta muihin toimenpiteisiini.

Lähetän jäljennöksen päätöksestäni oikeusministeriölle tiedoksi siitä, mitä olen asiassa lausunut.

Lähetän päätökseni kummallekin kantelijalle. Kantelun ja vastineen liitteet palautetaan kantelija Södermanille.

Oikeuskansleri

Jaakko Jonkka

Esittelijäneuvos

Markus Löfman